

عنوان مقاله:

توسل به اولیای الهی پس از مرگ از منظر قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه یافته های تفسیری، دوره 2، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

غلام محمد افصلی - پژوهشگر

خلاصه مقاله:

توسل به اولیای الهی پس از مرگ از جمله موضوعاتی است که در میان اهل سنت موافقان و مخالفانی را دارد و نزد اهل تشیع از مقبولیت عام برخوردار است. این موضوع گاهی سبب تفرقه بین فرق اسلامی و حتی درون مذهبی شده است، به همین جهت دیدگاههای موافقان و مخالفان مبحث یادشده از منظر قرآن، عقل و تاریخ فریقین (سنی و شیعه)، تبیین و بررسی گردیده است با این هدف که سبب آشنایی بهتر و جزئی تر فرق از دیدگاه جانب مقابل قرار گردیده و در نتیجه منجر به تقریب دو طرف موافق و مخالف این موضوع گردد. در این نوشتار که با استفاده از روش توصیفی تحلیلی انجام پذیرفته است، نتایج زیر به دست آمده است: ۱. در قرآن مجید امر به توسل به صراحت آمده است، لذا مساله ی توسل امری مسلم بین مسلمانان است، اختلافی که در آن وجود دارد، در تعیین مصداق توسل است؛ ۲. از منابع اسلامی واضح می شود که توسل وسیله قرار دادن پیامبر گرامی اسلام در حال حیات شان اتفاقا جایز، و بعد از رحلت شان هم به نزد اکثریت مسلمانان جایز می باشد؛ ۳. از روایات اهل بیت روشن می شود که بهترین وسیله نزدیکی بندگان به خدا، پیامبر گرامی اسلام، اهل بیت و اولیای الهیاند؛ ۴. توسل به اولیای الهی عقلا کار جایز و هیچ محال عقلی را دارا نمی باشد و در تاریخی فریقین، روایات زیادی وجود دارد که حکایت از توسل مسلمانان به اولیای الهی دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1572661>

